

dig. — Den høitærede Minister havde nogen Betænkelse med Hensyn til det andet Stykke af Vædringsforslaget under Nr. 10, for saa vidt der derved paalægges de Arbeidsøgende den Forpligtelse at aflevere deres Opholdsbøger til Politiet. Jeg maa kun paa Udvalgets Begne erklære, at det er en Bestemmelse, som man lægger særlig Vægt paa, sætter særlig Pris paa, navnlig fordi det er et væsentligt Moment med Hensyn til Kontrolen med saadanne Personer. Det er en Hovedsag, at Politimyndighederne vide, hvilke Personer komme til Sognet eller Jurisdiktionen og tage Ophold der. Derimod vil jeg give den høitærede Minister Ret i, at naar der i Vædringsforslaget under Nr. 13 er brugt det Udtryk, at Arbejdsgiveren skal være ansvarlig for, at Udlændinge ere forsynede med Opholdsbog, saa kunde dette udtrykkes paa en anden Maade, idet Meningen ganske vist er den, som den høitærede Minister selv udtalte, at Vedkommende kun paadrager sig Ansvar efter § 23 ved at tage en Udlænding i sin Tjeneste, uden at denne er forsynet med Opholdsbog.

Der har været en Stemning for at støtte Mindretallets Vædringsforslag under Nr. 14. b. og ikke Flertallets under Nr. 14. a. Dette sidste er nu et af de Forslag, jeg for mit Vedkommende, ligesom vistnok de øvrige Medlemmer af Flertallet, ikke tillægger stor Betydning; men der har dog fundet en forunderlig Misforstaaelse Sted med Hensyn til de Betragtninger, der ere gjorte gjældende ligeoverfor Flertallets Forslag, idet man har troet og udtalt, at det var et Forslag, der tilfugtede en vis Strenghebd. Det er ingenlunde Tilfældet, og i alt Fald kan jeg for mit Vedkommende sige, at det ingenlunde har været min Tanke ved at koncipere dette Forslag at optræde med Strenghebd. Meningen af Flertallets Forslag er tværtimod at opnaa en Lempelse ligeoverfor saadanne omværende Personer. Der er ikke Tale om i deres Opholdsbøger at indføre Straffedomme for egentlige Forbrydelser, men kun Tale om at indføre Straffedomme for Politiforsøelser, Løsgængeri og Betleri og Forføelser ligeoverfor denne Lov. Altsaa, naar en Person paany gjør sig skyldig i Løsgængeri og Betleri, for nu at blive staaende derved, — og det er en Rejsdsgjerning, at der ikke er nogen Forbrydelse, der gjentager sig saa hyppig som netop Løsgængeri og Betleri, — saa bliver Følgen den, at naar de tidligere Domme ere indførte i hans Bog, da kan en saadan Sag afgjøres paa en Dag eller i alt Fald i meget kort Tid, og han slipper altsaa hurtigt igjen, hvorimod Følgen, naar det er givet, at man ikke maa indføre saadanne Domme angaaende Løsgængeri og Betleri i Bogen, vil blive den, at man maa søge Straffesattester, Oplysninger om hans hele Vandel over hele Landet, og i den Tid maa han blive siddende under Anholdelse og Arrest. Ganske vist udtalte den ærede 3die Landsthingsmand for 9de Kreds (M. Andersen), at han heller vilde sidde 8

Dage i Arrest end have en saadan Paategning i sin Bog; men for det Første tror jeg, at det ærede Medlem formeget havde sin Tanke rettet paa, hvad jeg vil kalde stikkelige Arbeidsmænd fremfor Vagabonder, og dernæst talte han hele Tiden navnlig om Indlændinge; men om disse er der jo slet ikke Tale ved denne Bestemmelse; her er kun Tale om Udlændinge. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 19, da udtalte den høitærede Minister sig temmelig indifferent, idet det forekom mig, at han ikke havde Noget imod den Bestemmelse, som Udvalget her foreslaar, nemlig at Sognefogden skal føre en Schematisk Protokol; han mente kun, at det var Noget, man ikke havde behøvet at optage i denne Lov, som man kunde overlade til den administrative Myndighed; men dertil skal jeg bemærke, at en væsentlig Grund, hvorfor Udvalget har anset det nødvendigt at gjøre denne Tilføielse til § 9, er den Sammenhæng, som denne Bestemmelse staaer i med Vædringsforslaget under Nr. 21, om den forandrede Anmeldelse af Lyndets Til- og Afgang i Sognet, idet Tanken er den, at disse i Vædringsforslaget under Nr. 19 omtalte Protokoller skulle bruges ogsaa i de sidstnævnte Tilfælde. — Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 25 havde den høitærede Minister egentlig ikke Noget i Realiteten at indvende, og jeg tør derfor ogsaa haabe, at dette Vædringsforslag, som Udvalget tillægger særlig Betydning, vil blive vedtaget af det høie Thing.

Den ærede 7de Landsthingsmand for 2den Kreds (Schlegel) gjorde nogle almindeligere Bemærkninger med Hensyn til Lovforslaget, idet han navnlig fandt, at Bestemmelserne i de første 14 Paragrafer indeholdt et mærkeligt Tillidsvotum til Politimestrene; de vare et Tegns paa, at der maatte existere en overordentlig Velvillie mellem Befolkningen og Politimestrene. En saadan Betragtning kan ikke Andet end glæde mig, og jeg haaber, at et saadant Forhold existerer; men jeg maa tilstaa, at jeg ikke rigtig kan forstaa Forbindelsen mellem denne Udtalelse og dette Lovforslag; jeg veed ikke, hvad der sigtedes til. Lovforslaget er jo en ligefrem Konsekvens af, at den bevægelige Arbeidsklasse, kort sagt, Omvædringen, er tiltagen i en overordentlig betydelig Grad; deraf følger naturligen, at man søger at forbedre Lovbestemmelserne, der gjælde om dette Forhold. Jeg hørte ganske vist ved Sagens 1ste Behandling en Udtalelse vistnok fra det samme ærede Medlem om, at det var besynderligt i Mæret 1874 at ville skærpe Reglerne med Hensyn til omværende Personer, da det personlige Frihedsbegreb nu var kommet meget mere til sin Ret; men det kan jeg ikke ganske gaa ind paa, thi havde man i Mæret 1828 Grund til ved den fortraffelige Lov af 10de December at indføre Tilfyn med omværende Personer, og er det nu i 1874—75 kommet dertil, at denne Vagabondering tiltager i en overordentlig